

Sygn. akt V KZ 1/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **W. Ł.** skazanego z art. 223 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2017 r.
zażalenia skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt VII Ka [...]
w przedmiocie pozostawienia bez rozpoznania wniosku skazanego o przywrócenie
terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt VII Ka [...] Sąd Okręgowy w Z., na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 122 § 1 k.p.k., wniosek W. Ł. z dnia 6 listopada 2016 r. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt VII Ka [...] i doręczenia odpisu tego orzeczenia z uzasadnieniem, pozostawił bez rozpoznania. Na to postanowienie zażalenie złożył skazany nie zgadzając się z jego treścią podnosząc, iż nie został mu doręczony odpis wyroku Sądu odwoławczego i nie został pouczone o przysługujących mu uprawnieniach stąd też uchybił terminowi do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego i podniesione w nim argumenty nie zasługiwały na uwzględnienie.

Przepis art. 126 § 1 k.p.k., na który powołano się w zaskarżonym orzeczeniu, uprawnia m. in. skazanego, jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych, do wystąpienia w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody do zgłoszenia wniosku o przywrócenie terminu. Wynika z tego, że badanie zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej musi być poprzedzone ustaleniem, że wniosek ten został złożony z zachowaniem terminu określonego w art. 126 § 1 k.p.k. Termin ów biegnie od daty ustania przeszkody uniemożliwiającej wykonanie czynności procesowej i zachowanie terminu zawitego. W piśmiennictwie wskazuje się, że chodzi tu o dzień, w którym ustanie przeszkody doszło do świadomości osoby uprawnionej (zob. S. Steinborn, *Komentarz do art. 126 k.p.k.*, Lex 2016). Niedopełnienie tego warunku stanowi brak formalny wniosku o przywrócenie terminu, który stosownie do treści art. 122 § 1 k.p.k. powoduje, że czynność procesowa dokonana po upływie tego terminu jest bezskuteczna.

Tymczasem, jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, skazany W. Ł. uchybił terminowi, o jakim mowa w art. 126 § 1 k.p.k. Prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy, rozważając wszelkie możliwe warianty świadomości skazanego w zakresie obligującego go terminu do dokonania czynności procesowej, że składając wniosek o przywrócenie terminu dopiero w dniu 6 listopada 2016 r. uczynił to po przekroczeniu 7 dniowego terminu od dnia ustania ewentualnej przeszkody. Uwadze nie może umknąć fakt, iż w dniu 14 lipca 2016 r. skazany złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji w sprawie o sygn. akt II KK 666/14 (k. 355). W dniu 2 sierpnia 2016 r. doręczono mu odpis zarządzenia o odmowie wyznaczenia obrońcy (k. 358). Z treści tego orzeczenia jasno wynika, iż warunkiem wniesienia kasacji jest złożenie wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem. Wniosek ten winien być zgłoszony w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku, czego skazany zaniechał.

W tej sytuacji stanowiska Sądu Okręgowego w żadnym razie nie podważa argument skarżącego sprowadzający się do twierdzenia, iż nie doręczono mu odpisu wyroku Sądu II instancji z pouczeniem o 7 dniowym terminie do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku. Skazany został prawidłowo pouczone o terminie rozprawy apelacyjnej, na którą nie stawiał się,

nie był w tym czasie pozbawiony wolności i był reprezentowany przez obrońcę (art. 422 § 2a k.p.k. obowiązujący od 15 kwietnia 2016 r.). Oczekiwanie skazanego na doręczenie odpisu wyroku było więc nieuzasadnione. Skarżący nie wykazał także niezależnej od niego, racjonalnej przyczyny uchybienia terminowi procesowemu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.